

ÖSSZEBESZÉLÜNK

Ifjúságügyi kongresszus

EGYMÁSRA UTALVA

Programfüzet

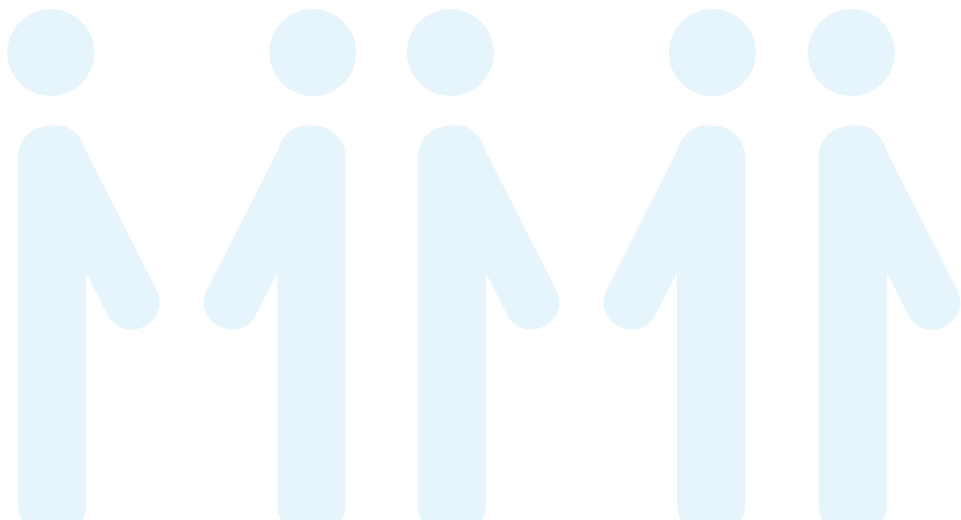

2016

TARTALOMJEGYZÉK

Egymásra utalva	4
A kezdeményezők	5
A kongresszus programja	6-7
Plenáris előadások	8-11
Probléma és megoldásfókuszú műhelyek	12-18
Plenáris előadások	19-21
A komáromi vár	22
A programok helyszínei	23
Ha minden kötél szakad...	24

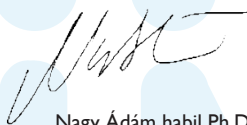

EGYMÁSRA UTALVA

Eddig az ifjúságszakmai térben (ahol a fiatal nem egy terület alnyaként, hanem a maga teljességében és egyediségében látszik) nem voltak olyan találkozási alkalmak, konferenciák, amelyek szolgálhatnák egyfelől a szakmai-tudományos munícióbővítést, másfelől a szakemberek társas környezetének biztosítását. Az Összebeszélünk – I. Ifjúságügyi Kongresszus 2014 októberében került megrendezésre, és szándéka szerint szolgálta a fiatalokkal foglalkozó diszciplínák és szakmák közötti diskurzus erősítését és az ifjúságügy integratív megközelítésének elősegítését. Teret adott az ifjúságügy: az ifjúságszociológia, pedagógia-kultúráközvetítés, ifjúsági szociális munka, ifjúságpolitika legújabb innovációinak bemutatására és hozzáférési lehetőséget biztosított a szakpolitikák célkitűzései, a tudományos novumok és a szakmai gyakorlat megismerésére, szembesítésére.

Mind a résztvevői, mind a szervezői-tudományos oldalról egyértelműnek látszik az igény a Kongresszus sorozattá formálására, amelynek második alkalmá az egymásra utaltságot kívánja kifejezni mind a generációk között, mind a fizikai vagy diszciplináris határokon átnyúlva.

Ennek tükrében az Összebeszélünk – II. Ifjúságügyi Kongresszus EGYMÁSRA UTALVA címmel kerül megrendezésre. Várunk valamennyi az ifjúságügy iránt érdeklődőt, de elsősorban az ezt (is) hivatásuknak tekintőket: pedagógusokat, a neveléstudomány képviselőit, szociológusokat, szociális munkásokat, politológusokat, pszichológusokat, ifjúságsegítőket, civil vezetőket stb.

Nagy Ádám habil Ph.D.
A Szervezőbizottság elnöke

Horváth Kinga habil Ph.D.
A Tudományos Bizottság elnöke

A KEZDEMÉNYEZŐK

Szervezők:

Juvenis
Ifjúságszakmai Műhely

Közreműködők:

Tudományos bizottság:

Horváth Kinga (elnök), Ágh Attila, Horváth Ágnes, Kozma Tamás, Nagy Ádám, Pukánszky Béla, Stredl Terézia, Trencsényi László.

Szervezőbizottság:

Nagy Ádám(elnök), Böröcz Lívia, Monostori Éva, Salamon Eszter.

Támogatók:

Erasmus+ program, Pallas Athene Domus Animae Alapítvány

Funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

A projekt az Európai Bizottság támogatásával valósul meg, de tartalma nem feltétlenül tükrözi az Európai Bizottság vagy a Magyar Nemzeti Iroda véleményét, amely intézmények felelőssége a projektre nem terjed ki.

PROGRAM

2016. augusztus 26. péntek

9.00-10.00	Érkezés, regisztráció	
10.00-10.20	Megnyitás, köszöntők	
10.20-12.30	Térkép – plenáris előadások	
	Generációk - egymásra utalva	Ferge Zsuzsa
	Törésvonalak	Krémer Balázs
	Passzivitás-aktivitás	Radó Péter
	Leszakadóban?!	L. Ritók Nóra
12.30-14.00	Ebéd	
14.00-15.30	Műhelymunkák – problémafókusszal	
	Rural youth - fiatalok elvándorlása vidékről (Böröcz Livia – Eperjesi Tamás)	
	Fiatalok és migráció (Oross Dániel – Holczer Mónika)	
	Közösségi terek nélkül (Pekker Bernadett –Trencsényi László)	
	Az ifjúsági szakma hiánya (Kárpáti Árpád – Horváth Ágnes)	
	Cseréljünk panaszt! (Író Tibor – Szeifer Csaba)	
	Átmeneti ifjúkor (Székely Levente – Fazekas Anna)	
	Elvesztett gyermekek országa? (Földes Petra – Leiner Károly)	
15.30-16.00	Kávészünet	
16.00-17.30	Műhelymunkák – problémafókusszal (második forduló)	
18.00-19.00	Idegenvezetés a komáromi várban	
19.00-21.00	Fogadás	

2016. augusztus 27. szombat

8.00-9.00		Érkezés	
9.00-10.30	M	Műhelymunkák – módszertani fókusszal	
		Fiatalok helybentartása, visszatérése (Böröcz Livia – Eperjesi Tamás)	
		Mobilitás, beilleszkedés, visszailleszkedés (Oross Dániel – Holczer Mónika)	
		A posztmodernitás közösségi terei (Pekker Bernadett – Trencsényi László)	
		Formális ifjúságzakai képzés(ek) (Kárpáti Árpád – Horváth Ágnes)	
		Részvétel minden szinten (Író Tibor – Szeifer Csaba)	
		Iskolai ifjúkor (Székely Levente – Fazekas Anna)	
		Nem adjuk fel! - az integráció útjai (Földes Petra – Leiner Károly)	
10.30-11.00		Szünet, kávé	
11.00-12.30	M	Műhelymunkák – módszertani fókusszal (második forduló)	
12.30-14.00		Ebéd	
14.00-15.30		Térkép - plenáris előadások	
		A kreativitás kora	Vass Vilmos
		Állnak-e még a silók? - Probléma vagy lehetőség az ifjúságügy Európában?	Salamon Eszter
		Vers mindenkinek	Erdős Virág
15.30-15.40		Összefoglalás, záróbeszéd	

GENERÁCIÓK - EGYMÁSRA UTALVA

A társadalom generációk szerinti vizsgálata egyre gyakoribb (Mannheim utóélete élénkül).Vannak markánsan formált, gyors változások tapasztalatával jelölt fiatal generációk (pl. a 68-asok), a hippie-nemzedék stb. Hogy ma van-e ilyen és hol, arra nincs egyértelmű válasz. De fiatalok vannak, és ma mások a problémáik, mint 20 vagy 50 éve. A mai magyar fiataloknak minden kutatás szerint objektíve kevesebb az esélyük a „jó” életre, a társadalmi integrációra és egyéni felemelkedésre, mint az előző 3-4 emberöltőnek. Az okok összetettek – globálisak és lokálisak; demográfiaiak, gazdaságiak, erkölcsiek, politikaiak és így tovább. De egy valószínű: a fiatalok esetében is a „politika számít”. Nem csak a kormányzat csinál politikát, hanem mi, a civil társadalom is. A közügyekben való részvétel közös dolgunk kellene, hogy legyen. Az idősebbek tapasztalatai, a fiatalabbak bátorsága és lendülete (és talán kevesebb családi felelőssége) kreatív együttműködést hozhatna létre, elsősorban a fiatalok jobb esélyeiért. De a fiatalok tán még az idősebbeknél is reménytelenebbek és passzívabbak. Ha lenne magyar ifjúsági törvény, én a finn ifjúsági törvény céljaival kezdeném, ami épp a fiatal generáció múltba és jövőbe beágyazottságáról szól, meg a követendő értékekről: „E törvény célja, (1) hogy megalapozza a fiatalok fejlődését és függetlenségét, elősegítse állampolgárságuk aktív gyakorlását, hatalommal ruhazza fel őket, javítsa felnövekedési- és életkörülményeiket. (2) A cél megvalósítása a közösségségre, szolidaritásra, méltányosságra és egyenlőségre, multikulturalizmusra és nemzetköziségre, egészséges életmódra, az élet és a környezet tisztelésére épül.”

Ferge Zsuzsa akadémikus

Szociológus, közgazdász. 1931-ben született Budapesten. 1953 és 1968 között a KSH munkatársa, 1960-tól a Rétegződéskutató Osztály vezetője. 1968 és 1988 között MTA Szociológiai Kutató Intézete, Társadalompolitikai Osztály vezetője, tudományos főmunkatárs. 1988 és 1996 között az Eötvös Loránd Tudományegyetem, Szociológiai és Szociálpolitikai Intézet, Szociálpolitika Tanszék vezetője, 1996-tól ugyanitt egyetemi tanár, 2001-től Professor Emeritus. A kandidátusi cím (1968) és a nagydoktori cím (1982) után 2002 óta a MTA rendes tagja. Több külföldi egyetemen tanított. 15 könyv, mintegy 300 tanulmány szerzője. Tagja az Európa Akadémiának, a European Academy of Yustenance, az Edinburgi-i Egyetem díszdoktora. 1995-ben Széchenyi-díjat, 1996-ban Pro Urbe-díjat, 2001-ben Hazám-díjat, 2002-ben a Magyar Köztársasági Érdemrend Középkeresztje kitüntetését, 2007-ben Nagy Imre érdemrendet kapott. Számos civil szervezet alapítója, tagja, vezetője volt. 2005 óta a gyerekszegénység elleni munkában vesz részt, fő érdeklődési, kutatási és tanítási területei a társadalmi struktúra, társadalmi egyenlőtlenségek, oktatás-nevelés, szociál- és társadalompolitika, szegénység, az átalakulás társadalmi hatásai.

TÖRÉSVONALAK

A kutatók egy részét azért érdekli az ifjúság, mert a fiatalokkal, mint életkoruk szerint lehatárolható társadalmi csoporttal foglalkoznak: oktatásszociológusok, ifjúságkutatók. Én nem tartozom e körbe. Engem (s remélem még sokakat) is az érdekli a fiatalokban, hogy ők miben és mennyire másképp élik az életüket, mennyiben másfajta társadalmi jelenségeket produkálnak, mint az idősebbek. E különbségekből olykor arra is következtetünk, hogy merre tart a világ, miben lesz más a társadalom, a társadalmi struktúra, ahhoz képest, mint amilyen eddig volt.

Bizonyos egyenlőtlenségi tényezőkben a változások inkább mennyiségi jellegűek, más kérdésekben mintha új elvek, minőségében is új egyenlőtlenségek jönnének létre, ami olykor kasztosodó vagy dezintegrációs szakadások struktúráképző hatását vetíti előre. Így pl. ma már nemcsak mennyiségi kérdés az, hogy ki mennyit használja az internetet vagy a közösségi médiát, hanem minőségi is, s még ennél is komolyabb új törésvonalak látszódnak az oktatásban, munkavállalásban.

Krémer Balázs habil PhD.

1957-ben született, az Eötvös Loránd Tudományegyetemen szerzett előbb matematika-fizika, majd szociológia szakos diplomát, később szociológusként kandidátusi és habilitált doktori fokozatot. 1982-ben kezdett dolgozni Ferge Zsuzsa osztályán az Akadémia Szociológiai Intézetében, ahol 1996-ig dolgozott kutatóként. A rendszerváltás után kormányzati funkciókat vállalt, szociálpolitikai és foglalkoztatáspolitikai háttérintézményeket vezetett. Számos nemzetközi szervezet szakmai bizottságaiban és munkacsoportjaiban vett részt, hazai és nemzetközi projektekben dolgozott szakértőként, projektmenedzserként. 2004 óta a Debreceni Egyetem Szociológia és Szociálpolitika Tanszékén egyetemi docens. Több könyve és számos publikációja jelent meg, főképp magyar nyelven, néhány angolul. A szociális szakemberek és szervezetek civil ernyőszervezetének, a Szociális Szakmai Szövetségnek (3SZ) az elnöke.

AKTIVITÁS-PASSZIVITÁS

Sokak szerint az aktív, önállóan döntések hozni képes és akaró, a közügyekre reflektáló állampolgárok nevelése elsősorban az iskola feladata. Ez a megközelítés számos megválaszolandó kérdést vet fel. Nem illúzió-e az a várakozás, hogy az iskola képes formálni az ifjúság politikai attitűdjeit és magatartását? Milyen az a pedagógiai praxis, amely aktív állampolgárokat nevel? Hogyan működik egy olyan iskola, amely a politikai szocializáció terepéül szolgál? Hogyan kormányozzák azokat az oktatási rendszereket, melyekben ez a cél jól szolgálható?

Radó Péter

1958-ban született. Egyetemi tanulmányait az ELTE levéltár-történelem szakán fejezte be 1983-ban. 1988-tól az Országos Idegen Nyelvű Könyvtár Nemzetiségi Kutatócsoportjának tudományos munkatársa, 1990-től a kutatócsoport vezetője volt. 1994-1996 között a Művelődési és Köznevelési Minisztérium Kisebbségi Főosztályát, majd a Civil Kapcsolatok Igazgatóságát vezette. 1998-2001 között az Open Society Institute Oktatáspolitikai Intézetének igazgatóhelyettese volt. Az intézet megszűnése után két évig a szerb oktatási miniszter tanácsadójaként dolgozott. 2003-2007 között az Oktatáspolitikai Elemzések Központját vezette. 2008 óta az Expanzió Humán Tanácsadó vezető tanácsadója. Szűkebb szakterülete az oktatási rendszerek elemzése, oktatáspolitikai elemzés és tervezés, program- és közpolitika értékelés. Nemzetközi fejlesztő szervezetek megbízásából tanácsadóként, szakértőként és képzőként dolgozott 18 dél-kelet európai, kelet-európai és közép-ázsiai országban. Közel hetven tanulmányt és könyvet publikált magyarul, angolul és számos más európai nyelven.

LESZAKADÓBAN?!

Napjaink egyik legnagyobb problémája a kettészakadó társadalom. A mélyszegénységben élő fiatalok, családok helyzetében a rendszerváltás óta nem történt lényeges változás, sőt, az utóbbi időben sokat romlott a helyzetük. Az oktatás elvesztette esélykiegyenlítő hatását, a leszakadó térségek oktatási intézményei eszközelekké váltak a problémákkal szemben. Az egyébként sem sikeres oktatás hatásait ma már olyan problémarendszer amortizálja, ami esélytelenné teszi az intézményeken belüli megoldásokat. A családok generációkon átörökített nyomorúsága, tanult tehetetlensége, a falvak közösségének szétesése, a gazdasági ellehetetlenülés, a rossz megoldási fókuszok mára oda vezettek, hogy a probléma önjáróvá vált, a megoldásától pedig egyre távolabb kerülünk. Ezen hatások is okai, hogy az érintetteket hibáztató, kirekesztő viszonyulások egyre erősebben kapnak teret. Általános megoldást nem látni, csak helyi próbálkozások, küzdelmek vannak a túlélésért. Vajon merre lehet a kiút?

L. Ritók Nóra

Berettyóújfaluban született, ma is ott él. Eredetileg földrajz-rajz szakos tanárnaként dolgozott, majd ehhez grafikusművészi tevékenység is kapcsolódott. 1999-ben lépett ki az állami oktatásból, és létrehozta az Igazgyöngy Alapítványt, amely 2000-tól egy alapfokú művészeti iskola működtetésébe kezdett. Az iskola hamarosan nemzetközi szinten jegyzett gyermek-képzőművészeti műhelyé vált. Az alapítvány tevékenysége folyamatosan bővült az esélyteremtés felé, ma egy, a leszakadó társadalmi csoportok gyermekeit támogató fejlesztés próbaköve.

P AZ IFJÚSÁGI SZAKMA HIÁNYA

Az ifjúsági szakma intézményi kereteinek és humán erőforrás szükségleteinek áttekintése kerül napirendre, különös tekintettel azokra a feladatokra és feladat-ellátási helyszínekre, ahol elementárisan megmutatkoznak a szakmai tájékozottság, felkészültség hiányosságai (ismeretek, módszerek, kompetenciák, szervezeti, intézményi keretek hiányosságai).

M FORMÁLIS IFJÚSÁGSZAKMAI KÉPZÉS(EK)

A több mint tíz éve, folyamatosan változó intézményes és szakmai keretek között létező formális ifjúságsszakmai képzések áttekintése a feladat, felvillantva az egyes képzési formák (felsőfokú szakképzés, moduláris képzés, felsőoktatási szakképzés) előnyeit és hátrányait. A műhely problémafelvetésében a legfontosabb kérdés, hogy a korábbi, a jelenlegi és a várható képzési struktúra képes-e eleget tenni az ifjúsági szakma elvárásainak.

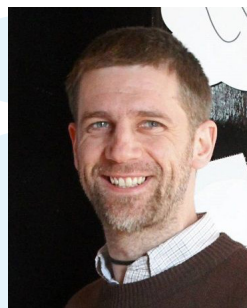
Horváth Ágnes PhD.

Főiskolai tanár, a filozófiai tudományok kandidátusa, a Kecskeméti Főiskola Tanítóképző Főiskolai Karán filozófiát, etikát, ifjúságsszakmai tantárgyakat, európai ismereteket oktat, az ifjúságsegítő felsőfokú szakképzés intézményi felelőse. 2000 és 2007 között, valamint 2014-től a Kecskeméti Főiskola rektorhelyettese. 1994 óta több ifjúságsszociológiai vizsgálat közreműködője és vezetője, elsősorban a fiatalok állampolgári kultúráját, attitűdjét, a főiskolások életpályáját, munkaerő-piaci esélyeinek felmérését célzó kutatásokban. Több nemzetközi projekt résztvevője és intézményi koordinátora, amelyek az interkulturális neveléssel, az európai állampolgárság kérdéseivel foglalkoztak. Aktív részese volt a kétszintű képzésnek megfelelő felsőoktatási képzési programok kidolgozásának, uniós társfinanszírozású programok kutatási projektjeinek.

Kárpáti Árpád

Művelődési és felnőttképzési menedzser, ifjúsági szakértő, jelenleg a Nemzeti Művelődési Intézet szakmai igazgatója. Pályafutását a pécsváradi művelődési központban kezdte, majd Pécs és Baranya megyében volt ifjúsági referens. Szakmai irányításával megyei ifjúsági szolgáltató hálózatot alakítottak ki és koordináltak az elmúlt 10 évben. Számos helyi, országos és nemzetközi projekt fűződik a nevéhez. Európai Unió pályázatok előkészítésével, értékelésével és megvalósításával is foglalkozott.

ÁTMENETI IFJÚKOR

P

A magyar fiatalok csupán negyedéről mondható el, hogy életkora biztos képet ad biológiai, pszichés és társadalmi érettségéről. A fiatal korosztály mindennapjait a tanulás-munka és egzisztenciális kilátástalanság, az önállósodás és szülői függés, valamint az élet megannyi területén tapasztalható választási szabadság és az ebből eredő bizonytalanság kettőssége határozza meg. Az ifjúkor nem csupán a felnőttkorból kér magának részt, egyúttal a gyermekkor is egyre szűkebb periódusra korlátozódik. A fiatal korosztály egyre kevésbé kezelhető egységesként, az életutak szerteágazóvá váltak, miközben két markáns tendencia rajzolódik ki az ifjúsági korszakváltás jelenségét tekintve. A modernitásban jellemző átmeneti ifjúkor a fiatalok egy jelentős részének maradt máig perspektívája és egyben korán determinált jelene: a hátrányos helyzetű, leszakadó fiatalok csoportjainak nem marad más, mint a stabilitás utáni vágy. Számukra az identitásképzést az egzisztenciális nehézségek a gazdasági tőke relációjában határozzák meg.

ISKOLAI IFJÚKOR

M

Ezzel szemben a cselekvési autonómiájával élni tudó fiatalok (posztadoleszcensek) számára az iskolai élet-szakasz a választásokon alapuló életpályát testesíti meg, melyben a kulturális tőke és a szabadidő válnak meghatározó tényezőkké.

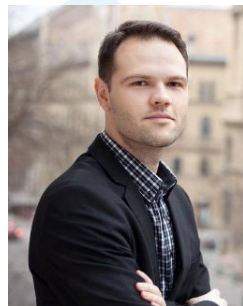
Fazekas Anna

1989-ben született Budapesten. 2014-ben végzett szociológia MA szakon. Jelenleg szabadúszó kutatóként tevékenykedik, korábban az Excenter Kutatóközpont munkatársa volt. A Magyar Ifjúság 2012 adatai nyomán az ifjúsági életmód számos aspektusát kutatta, melynek eredményeit több alkalommal publikálta. Főbb kutatási területei: ifjúságszociológia, szabadidő-szociológia, médiászociológia, szociálpszichológia.

Székely Levente PhD.

1979-ben született Kolozsváron. Tanulmányait az Eötvös Loránd Tudományegyetemen, valamint a Budapesti Corvinus Egyetemen végezte, ahol 2014-ben védte meg szociológusi doktori értekezését. A Kutatópont kutatási igazgatója, a Budapesti Corvinus Egyetem Magatartástudományi és Kommunikációelméleti Intézet tudományos munkatársa, a Magyar Ifjúság 2012 kutatásvezetője. Kutatási területei: médiafogyasztás, új média, ifjúságügy, oktatásügy, információs társadalom, pénzügyi kultúra, stb.

P FIATALOK ÉS MIGRÁCIÓ

Az elmúlt évek során megnövekedett a külföldön tanulni, dolgozni vágyó fiatalok száma. Számos nemzetközi program segíti elő a fiatalok mobilitását, serkenti őket arra, hogy külföldi tapasztalatot, nyelvtudást szerezzenek. Az ifjúságkutatások szerint a fiatalok a jövőre vonatkozóan borúlátóbbak lettek, 2012-re a kilátástalanság átvette a „legegyébesebb ifjúsági probléma” címet. Vajon van-e összefüggés kilátástalanság érzete és a migrációs potenciál között? Milyen szándékok vezérlik a kivándorolni vágyó fiatalokat? Vajon az anyagi nehézségek vagy a morális válság miatt költöznek külföldre a magyar fiatalok? Vajon ezek a fiatalok visszatérnek majd az anyaországba?

A fiatalok a legmobilitálhatóbb, a migrációra leginkább hajlamos társadalmi csoport. Mit is jelenet valójában a migráció? Feltétlenül probléma-e a migráció, vagy bizonyos előnyökkel is jár(hat)? Kit nevezünk migránsnak? Létezik-e migrációs határ? Európán belül beszélhetünk-e migrációról és vajon vannak-e olyan országok, ahol lehetőségként tekintenek a „migránsokra”?

M MOBILITÁS, BEILLESZKEDÉS, VISSZAILLESZKEDÉS

„Life is like riding a bicycle. To keep your balance, you must keep moving.” mondja Albert Einstein. A mobilitás mozgás, egyfajta képesség a változás eléréséhez. A mobilitás eléréséhez azonban meg kell szülessen a változtatni akarás gondolata. Milyen valós lehetőségek rejlenek a mobilitásban? Megoldásként vagy eszközként tekintünk a mobilitásra? A workshopon körbejárjuk a nemzetközi mobilitás, az integráció témakörét, kitérve a kultúrsokk, az identitáskriszis és az out of the box elemekre.

Holczer Mónika

Tréner, ifjúságsegítő, magyar alapszakos bölcész. Több hazai és nemzetközi mobilitást elősegítő programban vett részt facilitátorként, mentorként, szervezőként. A hollandiai Don Bosco Ifjúsági Házban végzett egy éves önkéntes szolgálatot. Az Európai Ifjúsági Portál újságírója.

Oross Dániel PhD.

Politológus, szabad bölcész. Doktori fokozatát a Budapesti Corvinus Egyetem Politikatudományi Doktori Iskolájában szerezte. Az MTA Társadalomtudományi Kutatóközpont Politikatudományi Intézet tudományos segédmunkatársa. Kutatási területe politikai szocializáció, ifjúsági közélet és ifjúságpolitika. Angolul, franciául, németül és olaszul beszél.

KÖZÖSSÉGI TEREK NÉLKÜL

P

A szekciót az ifjúságügyben érintett két generáció képviselője moderálja. Az „öreg” emlékezik még az ifjúság-kamaszvilág jól-rosszul szervezett valódi vagy álközösségeire, a „fiatal” józanul, realitán - pánik nélkül - tekint a „fesztiválok ifjúságára”. Bevezető dialógusuk után a szekció résztvevői tűzik fel - a szekcióvezetők szándéka szerint - megannyi tapasztalatukat egy képzületbeli koordinátarendszere, mely a stabil és prooszciális ifjúsági közösségektől a (hangos vagy éppen csendes) generáció tömeges jelenlétéig feszül.

A POSZTMODERNITÁS KÖZÖSSÉGI TEREI

M

A táboroktól, a plázn át a képernyőig jutottunk. Van-e utópia, amely harmóniát teremt a generációs élményvilágok közt, s reális utakat kínál egy következő ifjúsági nemzedéknek?

Pekker Bernadett

Életének első húsz évét Ócsán, egy Pest megye déli részén található községben töltötte, általános- és középiskoláit itt végezte. Angol szakirányon anglisztika alapszakos bölcsész oklevelét a Kodolányi János Főiskolán 2011-ben, szakképzettségét az ELTE angoltanár és játék-, szabadidő-szervező tanár mesterszakokon 2015-ben szerezte. Mesterképzése alatt érdeklődése elsősorban az ifjúsági szubkultúrák, majd a reflektív gondolkodás témakörök felé irányult. A 2014 novemberében írt A pláza mint a XXI. század művelődési háza? c. szakdolgozatát a Magyar Pedagógiai Társaság kiadásra méltónak ítélte.

Trencsényi László habil PhD.

Korelnökünk 70 éves. Életútja nem csupán a gyerekek civil mozgalmaival fonódott össze (vezetett őrsvet, úttörőcsapatot, kistábort, nagytábort, országos szakbizottságot, koordinált ernyőszervezetet), de kutatóként is mindennek metodikai és történeti reflexiója is foglalkoztatta. Tanulmányai, könyvei jelentős része erről szól. Dolgozott általános iskolában, az úttörőközpontban, akadémiai kutatócsoportban, országos háttérintézményben (OPI-nak, OKI-nak nevezték), tanított több felsőoktatási intézményben, leginkább a Miskolci Egyetem, illetve az ELTE Neveléstudományi Tanszékein. 1986-ban megvédte kandidátusi disszertációját, a Debreceni Egyetemen habilitált. Az ELTE szenátusa nyugdíjbavonulása tiszteletére címzetes egyetemi tanárrá nevezte ki. Több szakfolyóiratnak szerkesztőségi tagja. Ügyvezető elnöke a 125 éves Magyar Pedagógiai Társaságnak, s ehhez képest valóban ifjú.

P VIDÉKI FIATALOK ÉS ELVÁNDORLÁS

A műhelyben azt tájékoztatjuk fel, hogy mi az, ami miatt a fiatalok vidékről is „a lábukkal szavaznak”, vagyis elvándorolnak faluról városba, városból nagyvárosba, nagyvárosból külföldre. A közösség vagy az infrastruktúra hiánya? A humán vagy a fizikai tényező a meghatározó? Az objektív vagy szubjektív elemek a döntőek? A műhelybeszélgetésen feltérképezzük, hogy a résztvevő szakemberek és/vagy laikusok milyen problémákkal, kihívásokkal találkozhatnak mindennapjaik során.

M FIATALOK HELYBENTARTÁSA-VISSZATÉRÉSE

Talán soha nem volt ekkora aktualitása a „Gondolkodj globálisan, cselekedj lokálisan” eszmének, amely mára a „Cselekedj lokálisan és közösen” ethoszával egészül ki. Mi köze van az önkéntességnek, a hagyományainknak, az egyén boldogságának, a beszélgetésnek, a társadalmi tőkének és az egyházaknak a vidéki boldogulásunkhoz? Ilyen és hasonló kérdések mentén keressük közösen a jó megoldásokat, válaszokat.

Böröcz Livia

Művelődésszervező, ifjúsági szakértő, coach, korábban pécsváradi ifjúsági referens. Ifjúsági közösségfejlesztő, többek között kezdeményezője a települési Gyermekek és Ifjúsági Önkormányzati Társaság újraélesztésének. 2012-től koordinációs referens a Mobilitás Ifjúsági Szolgálatnál. 2013-tól a Nemzeti Agrárszaktanácsadási, Képzési és Vidékfejlesztési Intézetnél (jelenleg Herman Ottó Intézet) az IKSZT programirodában dolgozik, jelenleg osztályvezető. Feladata az IKSZT-k szakmai támogatása, a program adminisztratív feladatainak koordinálása.

Eperjesi Tamás

Jogász, az ELTE Bibó István Szakkollégium egykori lakója, majd tanára. Dolgozott a Földművelésügyi Minisztériumban, 1997-től az elmaradt vidéki térségek fejlesztésért felelős miniszteri biztos. 1998-2006 Hatvanban civil színekben önkormányzati képviselő, társadalmi megbízatású alpolgármester. 1997-2000 között elnöke a Magyarországi Cigányokért Közalapítvány kuratóriumának. 2010-től az uniós vidékfejlesztési program (ÚMVP) országos koordinálását végző VKSZI vidékfejlesztési igazgatója, a Vidékfejlesztési Minisztérium háttérintézményeként 2011-ben NAKVI néven átalakult intézet főigazgató-helyettese. 2015 júliusától a Herman Ottó Intézet igazgatója, főigazgató-helyettese. Mindezek mellett több civil szervezet tagja, a selédi térségi együttműködést támogató zöldút (Greenway) mozgalom aktivistája, a roma fiatalokat segítő Czinka Panna Népfőiskola támogatója.

CSERÉLJÜNK PANASZT!

P

A műhelymunka során több kérdésre is választ próbálunk találni: miért nehéz manapság az ifjúság aktivizálása a civil életben, milyen akadályai lehetnek annak, hogy hatékony ifjúsági munkát végezzünk? Lehetnek szervezeti, jogszabályi, finanszírozási problémák az okok mögött? Esetleg a fiatalok szkeptikusok? Megvizsgáljuk és összebeszélünk!

RÉSZVÉTEL MINDEN SZINTEN!

M

A műhely arra keres válaszokat, hogy milyen lehetőségei van a fiatal korosztálynak részt venni a döntéshozatali folyamatokban, hogy alakul ez a kérdés helyi és országos illetve, egyéni és szervezeti szinten? Mennyire érvényesül (érvényesül-e) a részvételi demokrácia a fiatalokat érintő ügyekben? Milyen ügyek (és hogyan) tudják megmozgatni az ifjúsági korosztályt napjainkban? Megvizsgáljuk, összebeszélünk, megoldásokat és válaszokat keresünk.

Szeifer Csaba

Népművelő, ifjúsági szakértő, informatikus könyvtáros, korábban egyetemi tanársegédként tevékenykedett Pécsen, majd a közművelődés és az ifjúsági szakma gyakorlati terepére lépett. 2009 óta számos nemzetközi mobilitást elősegítő programban vett részt szervezőként, lebonyolítóként, jelenleg is mentorként tevékenykedik. Több ifjúsággal foglalkozó civil szervezet önkéntese. Érdeklődésének középpontjában a leszakadó térségek kulturális esélyegyenlőségi kérdései állnak.

Író Tibor

1966-ban született Dunaszerdahelyen. Építészmérnök, európai ifjúsági programok menedzsere. Korábban a Dunaszerdahelyi Régió Ifjúsági Tanácsának elnöke, majd a Nagyszombatkerületi (Trnava) Ifjúsági Tanács, alelnöke. 2014-től a kerületi ifjúsági tanácsok egyesülésének országos elnöke. 2016-tól a Nagyszombati Városi Ifjúsági Tanács elnöke.

P ELVESZETT GYEREKEK ORSZÁGA?

Ma Magyarországon az általános iskolás tanulók 7-8%-a sajátos nevelési igényű. Ők azok, akik fogyatékoságuk vagy tanulási-, magatartási zavaruk következtében különleges bánásmódra szorul(ná)nak. Hogy mi történik velük az általános- és középiskolában, és túlnyomó többségük hogyan tűnik el az oktatásból, a munkaerőpiacról és hogyan válik a társadalom és az ellátórendszer számára láthatatlanná, azt mutatjuk be esettanulmányok feldolgozásával és értelmezésével.

M NEM ADJUK FEL! - AZ INTEGRÁCIÓ ÚTJAI

A megoldásközpontú megközelítésben a problémaközpontú workshopon megalkotott problématerképet használjuk kiindulópontként. Olyan utakat és módokat (szemléleti elemeket, konkrét eljárásokat, sikeres programokat) mutatunk be, amelyek a fogyatékkal élő fiatalokat támogatják a belső, személyes, illetve a külső, egzisztenciális biztonság elérésében. Mintegy 20 év tapasztalataival és sikereivel együtt a munka lehetséges és valós buktatóiba is betekintünk.

Dr. Földes Petra

Tanár, mentálhigiénés szakember. Pedagógusként a Zöld Kakas Líceumban szerzett tapasztalatot a tanulási-, illetve magatartászavarral küzdő fiatalok, és a velük foglalkozó szakemberek támogatásában. Tanárképző szakemberként a Pannon Egyetemen és az Eszterházy Károly Főiskolán oktatott tanári készségfejlesztő tárgyakat és nevelésszociológiát. Jelenleg gyógypedagógiai asszisztensek képzésében vezet gyakorlatorientált foglalkozásokat. Alapítója és elnökségi tagja az Osztályfőnökök Országos Szakmai Egyesületének.

Leiner Károly

Tanító, gyógypedagógus. A többségi iskola első osztályától a fogyatékkal élő gyerekekkel foglalkozó speciális iskolán át az egyetemi hallgatókig tanította végig a magyar közoktatást. Zöldbeka tanár úrként közel 20 éve vezeti a Zöld Béka Baráti Kört, amelyben a hétvégi programokon komplex nevelési folyamat, tapasztalati tanulás segítségével sikerrel készíti fel tanítványait az önálló életvezetésre. Jelenleg az utolsó esélyt adó Szivárvány Baptista Gimnázium és Szakközépiskola tanára, az Osztályfőnökök Országos Szakmai Egyesületének elnökségi tagja.

A KREATIVITÁS KORA

„Egészen furcsa, hogy az iskolának – még a középiskolának is – milyen csekély hatása volt a kreatív emberek életére.” Csíkszentmihályi Mihály ezen idézete, egyben az előadás mottója, egy négyéves kutatási program, valamint egy longitudinális vizsgálat egyik „legmegrázóbb” gondolata. Hasonló drámai eredményt kapott Kyung Hee Kim, aki 300 000(!) Torrance-teszt eredményeit elemezve arra következtetésre jutott, hogy az Egyesült Államokban 1990 óta a kreativitás-index szignifikánsan csökken. Szerencsére, Csépe Valéria szavaival élve: „a világ újra felfedezte a kreativitást”. A kreatív ipar, az építészet, a sporttudomány és a pszichológia mellé a pedagógia is igyekszik felzárkózni. Az előadás a neveléstudomány „tétova lépéseit”, legújabb kutatási eredményeit igyekszik bemutatni, különös tekintettel a pszichometriai és a szocio-kulturális paradigmák összehasonlítására vonatkozóan. Az előadás végén a 4C titkára is fény derül és a bevezető gondolatok szomorúságát az alkotóképesség fejlesztetőségének tekintetében némi optimizmus váltja fel.

Vass Vilmos habil PhD.

Magyar-történelem-pedagógia végzettségű habilitált egyetemi docens, 34 éve tanít a köz- és a felsőoktatásban. Több hazai és nemzetközi szervezet elnökségi, számos hazai és nemzetközi folyóirat szerkesztő bizottsági, tanácsadó testületi tagja. Jelenlegi munkahelye a Budapesti Metropolitan Egyetem és a Selye János Egyetem Tanárképző Kar Óvó- és Tanítóképző Tanszéke. Közel százhusz magyar és idegen nyelvű publikáció szerzője.

ÁLLNAK-E MÉG A SILÓK? - PROBLÉMA VAGY LEHETŐSÉG AZ IFJÚSÁG-ÜGY EURÓPÁBAN

Az Európai Unió 2010-2018 közötti időszakra szóló ifjúsági stratégiája ambiciózus célokat tűzött ki, amelyek az ifjúságügy és más szakpolitikák együttműködésére épülnek. Ez a megközelítés jóval megelőzte a 2015-ben hivatalba lépett Juncker-bizottság elaprózott szakmai koordináció, az ún. „silók lebontására” vonatkozó átfogó igazgatási stratégiáját. 2016-ban épp zajlik egy uniós szintű társadalmi egyeztetés arról, milyen mértékben sikerült eddig megvalósítani a 2018-ig kitűzött célokat, hogy működik a szakpolitikák közötti együttműködés. Az ifjúságpolitika két fő célkitűzése a munkaerő-piaci és oktatási esélyek növelése, valamint a fiatalok aktív részvételének ösztönzése. Az előadásban azt próbáljuk meg körüljárni, hogy:

- Mennyire köti meg az ifjúságügy mozgásterét a változó helyzetben a 2018-ig, más körülmények között létrehozott stratégia?
- Tud-e a rendszer rugalmasan alkalmazkodni az új kihívásokhoz, különösen az ifjúsági korosztályokat nagymértékben érintő migrációhoz (ebben nem csak a most Európába érkező menekültek, hanem például a Magyarországot tömegesen elhagyó fiatalok ügyét is beleértve)?
- Sikerül-e koncentrálni továbbra is a releváns célokra és sikerült-e ehhez valóban lebontani a silókat?

Salamon Eszter

Az Európai Szülők Egyesületének (EPA) elnöke, az európai oktatási civil szervezeteket tömörítő Lifelong Learning Platform alelnöke. Csaknem 30 éve foglalkozik a gyermeki jogok érvényesülésének kérdéseivel, gyermek- és ifjúságügygel. Rendszeresen publikál kulturális, gyermek és szülői jogi, valamint oktatási témákban, de több, főként civil- és ifjúságügygel foglalkozó könyv szerzője vagy társszerzője is. Számos előadást tartott Európa-szerte oktatási és ifjúsági eseményeken. Aktív középiskolás szülő.

EZT IS EL

A Kongresszus zárásaként Erdős Virág az Ezt is el (Magvető, 2013) című verseskötetéből olvas fel.

A reggel

Ez a reggel szerintem egy
elég fura
állat!

Egész korán kel és rögtön
felveri a
házat.

Azzal kezdi a napot, hogy
míg én vígan
alszom

nagy fülével pofozgatja
pimaszul az
arcom.

S mire kint már javában a
keménytojást
főzik

egész randa pofájával
odadörgölőzik.

Felugrik az ágyamra és
lehúzza a
takaróm

de ahhoz már tilinkó, hogy
behozza a
kakaóm!

Ide-oda nyargalászik,
csapkodja az
ajtót

becsempézi apának a
klotyóra a
sajtót

itt is,
ott is láb alatt van,
ez is,
az is kell neki

nem csoda, hogy anyát szinte
őrületbe
kergeti!

Ahelyett, hogy készülődne,
meresztli a
popiját

fűtiszítópálcikával
pingálja a
pofiját

elcsórja a szemceruzát,
megrágja a
végét

büdös-zokni-gombóccokkal
dobálja a
tétvét

egytől-egyig minden vicce
rettentően buta,
mint

például hogy bedugja az
orrába a
vitamint

nem érdemes hozzá túlzott
reményeket
fűzni:

azt se bánja, ha a nyakán
csurog le a
műzli

hogya kérik szelíd szóval:
épphogy oda-
sandít

kár ráadni: lerugja a
lábáról a
szandit

nincsen benne felelősség-
érzés, bármily
furcsa

ott szalad, ni!, szájában a
külső kapu
kulcsa

az se nagyon izgatja, hogy
mit szólnak a
dadusok

ha hiába várnak ránk az
oviban az
ovisok

elvonul a vackára, ott
mordul még egy
párat

mondom: ez a reggel ez egy
nagyon fura
állat.

Erdős Virág

1968-ban született Budapesten. Verset, prózát, drámát, dal-
szöveget ír. 1997-ben diplomázott az ELTE-n. Eddig 11 könyve
jelent meg, legutóbbi kötete: Négyeshatos (Magvető, 2014).
Majd féltucat kitüntetés birtokosa, 2010-ben József Attila-díjat
kapott.

A KOMÁROMI VÁR

A komáromi erődrendszer (Komárňanský pevnostný systém) részei egyrészt a történelmi Komárom két vára Szlovákiában, másrészt az ahhoz kapcsolódó erődök a Duna jobb oldalán, a mai magyarországi Komárom területén.

Mikor Napóleon 1809-ben Bécszet is elfoglalta, I. Ferenc császár Komáromban talált menedéket. Itt döntötte el, hogy Komáromot a Birodalom legerősebb katonai erődrendszerévé kell kiépíteni. Az építkezések 1827 és 1839 között folytak, amelynek keretében korszerűsítették a korábbi az Öreg- és Újvárat, megkezdték a várost nyugatról védő Nádor-vonal és a keleti irányból védő Vág-vonal kiépítését.

Az építés folyamatát az 1848-49-es szabadságharc eseményei szakították meg. A világsi fegyverletétel után a körülzárt Komárom egy hónapig még ellenállt a túlerőnek, de végül 1849. szeptember 27-én Klapka György aláírta a vár átadását és a védők szabad elvonulását biztosító megállapodást.

A szabadságharc leverése után a megszálló osztrák hadsereg újból hozzákezdett a folyó két oldalán fekvő védőművek egyetlen erődrendszerre alakításához. Az 1850-ben elkezdődött építési munkálatok 1877-ben befejeződtek, a Monostori Erőd és az Igmándi Erőd elkészültével.

A történelem fintora, hogy mire elkészült a Monarchia legnagyobb erődvárosa, tulajdonképpen funkciótlanná is vált, mert a fenyegetés immár keletről jött.

A szlovákiai oldalon lévő erődrendszer felújítását 1994-ben Europa Nostra-díjjal ismerték el.

A PROGRAMOK HELYSZÍNEI

A kongresszus Komáromban-Révkomáromban (Komárno) kerül megrendezésre.

A plenáris ülés a **Selye János Egyetem Konferenciaközpontjában** (Hradná 2, 945 01 Komárno) veszi kezdetét.

A szekcióülések helyszíneiről helyben tájékozódhat.

Szállás: **Danubius és Sirály kollégiumok**

- Danubius Kollégium: **Dunajské Nábřeží 12, 945 01 Komárno.**
- Sirály Kollégium: **Bratislavská cesta 2, 945 01 Komárno.**

HA MINDEN KÖTÉL SZAKAD...

i	TIZENEGY BÉCSBEN	GYORSULÁS JELE	KUTYAFAROK!	MÉRFÖLD RÖVIDEN	KÖZÉPEN RÁAD!	i	
1						S	
	ÖTVEN RÓMÁBAN	AFRIKAI NÉP- CSOPORT BELSŐ HANG					
	LOMBOS NÖVENY		RÓMAI 500 ... CARRERE		NÉVELŐ PÁRATLAN KÁSA!		
i	2	NÉMET SZOR- ZÓKÉPZŐ	RÓMAI EZER LENDÜLET JELE	PÁRATLAN NÓTA! TATA FELE!		KÁLIUM VEGYJELE OSZTRÁK SCHILLING	IZRAELITA RÖVIDEN
	ALASZKAI TELEPÜLÉS			ROMÁN TELEPÜLÉS TATA FELE!			
	TATA FELE!		KOTORÁSZIK RÓMÁBAN ÖT			... A HANGYA VEGYJEL URÁN	
i				NÉVELŐ	KOMÁROMI TELEPÜLÉS		

LÁTJUK ŐKET, HA ISKOLÁBAN VANNAK -

de nem látjuk őket, ha mellette vagy kívül;

LÁTJUK ŐKET, HA AKUT BETEGEK -

de nem látjuk őket, amikor az egészségüket kockáztatják;

LÁTJUK ŐKET, HA MUNKANÉLKÜLIEK LETTEK -

de nem látjuk, amikor munkavállalási képességeik
hiányában csődöt mondanak;

BEFOGADJUK ŐKET, HA SEGÍTSÉGRE SZORULNAK
ÉS ERRŐL AZ ILLETÉKESEK JELZÉST KAPNAK -

de nem „törődünk” velük, ha jelzés hiányában
nem kerülnek kapcsolatba a rendszerrel, stb.

(Nemzeti Ifjúsági Stratégia).

www.ifjusaguy.hu
kongresszus@ifjusaguy.hu

A kongresszus ideje alatt
ingyenes vezeték nélküli internet-hozzáférést biztosítunk:
Hálózati név (SSID): ujswifi
Felhasználónév: osszebeszelunk
Jelszó: egymasrautalva